

Różaniec

Różaniec [łac. rosarium ‘ogród różany’, ‘wieniec z róż’]:

1) maryjna modlitwa medytacyjna skoncentrowana na rozważaniu tajemnicy życia, męki, zmartwychwstania i chwały Chrystusa; polega na odmawianiu dziesiątek *Zdrowaś Mario* z innymi modlitwami; początki różańca są związane z powstałym w XII w. tzw. psalterzem maryjnym, obecna forma różańca ukształtowała się w końcu XV w. w kręgach dominikańskich; od pontyfikatu Leona XIII święto Matki Boskiej Różańcowej i codzienne nabożeństwa różańcowe w październiku;

2) koronka ze sznurka lub wełny z węzłkami albo sznur paciorków czy kamyków, pomocne w odliczaniu określonej liczby modlitw.

Żywy Różaniec jest międzynarodowym ruchem religijnym założonym w XIX w. przez Pauline-Marie Jaricot. Ma charakter modlitewny, a jego celem jest wspomaganie misji. Uczestnictwo w Żywym Różańcu polega na przynależności do grupy zwanej różą. Każda osoba z róży przez miesiąc odmawia jedną z tajemnic różańcowych. Pierwotnie róża liczyła 15 osób, obecnie zaś – po modyfikacji Różańca przez Jana Pawła II – 20 osób. Członkowie Żywego Różańca w dążeniu do świętości starają się naśladować Maryję - Matkę Jezusa i odmawiają różaniec - najbardziej rozpowszechnioną modlitwę maryjną w Kościele rzymskokatolickim. Modlą się w intencji pokoju, nawrócenia grzeszników, Ojca Świętego, rozwoju misji i innych intencji zalecanych przez Kościół.

Rosarium Virginis Mariae (Różaniec Najświętszej Maryi Panny) – list apostolski papieża Jana Pawła II z 16 października 2002, dotyczący jednej z form pobożności w Kościele katolickim, jaką jest modlitwa różańcowa. Rozdział drugi, noszący tytuł *Tajemnice Chrystusa Tajemnice Matki*, wprowadził do praktyki modlitewnej novum dotyczące jej treści. Papież, odwołując się do akceptowanej w Tradycji opinii, iż różaniec jest „streszczeniem Ewangelii”, zaproponował, by oprócz dotychczas odmawianych tajemnic radosnych, bolesnych i chwalebnych, wprowadzić zwyczaj rozważania tajemnic światła, by misterium życia Chrystusa było jeszcze lepiej kontemplowane. Owo, jak sam je nazywa, "stosowne uzupełnienie" wprowadzało praktykę rozważania pięciu nowych tajemnic cząstkowych – *mysteria lucis* czyli tajemnic światła

Jan Paweł II, *Rosarium Virginis Mariae*, (Tajemnice światła - fragment)

21. (...) Każda z tych tajemnic jest *objawieniem Królestwa, które już nadeszło w samej Osobie Jezusa*. Tajemnicą światła jest przede wszystkim chrzest w Jordanie. Tutaj, gdy Jezus schodzi do wody - jako niewinny, który czyni siebie 'grzechem' za nas (por. 2 Kor 5, 21) - otwierają się niebiosa i głos Ojca ogłasza Go Synem umiłowanym (por. Mt 3, 17 i par.), a Duch Święty zstępuje na Niego, by powołać Go do przyszłej misji. Tajemnicą światła jest początek znaków w Kanie (por. J 8, 1-12), gdy Chrystus, przemieniając wodę w wino, dzięki interwencji Maryi, pierwszej z wierzących, otwiera serca uczniów na wiarę. Tajemnicą światła jest nauczanie Jezusa, w czasie którego głosi On nadejście Królestwa Bożego i wzywa do nawrócenia (por. Mk 1, 15), odpuszczając grzechy tym, którzy zbliżali się do Niego z ufnością (por. Mk 2, 3- 13; Łk 7, 47-48), dając początek tajemnicy miłosierdzia, którą On sam będzie realizował aż do skończenia świata, szczególnie poprzez powierzony Kościołowi Sakrament Pojednania. Tajemnicą światła w pełnym tego słowa znaczeniu jest dalej przemienienie, które według tradycji miało miejsce na górze Tabor. Chwała Bóstwa rozświetla oblicze Chrystusa, kiedy Ojciec uznaje Go wobec porwanych zachwytem Apostołów, wzywa ich, aby Go słuchali (por. Łk 9, 35 i par.) i przygotowuje do przeżycia z Nim bolesnego momentu męki, aby doszli z Nim do radości zmartwychwstania i do życia przemienionego przez Ducha Świętego. Tajemnicą światła jest wreszcie ustanowienie Eucharystii, w której Chrystus ze swym Ciałem i Krwią pod postaciami chleba i wina staje się pokarmem, dając « aż do końca » świadectwo swej miłości do ludzi (J 13, 50), dla których zbawienia złoży siebie samego w ofierze.

Tajemnice radosne (w poniedziałki, soboty) I - Zwiastowanie NMP – Łk 1, 26-38. II - Nawiedzenie św. Elżbiety – Łk 1, 39-56. III - Narodzenie Jezusa – Łk 2, 1-20. IV - Ofiarowanie w świątyni – Łk 2, 21-40. V - Znalezienie w świątyni – Łk 2, 41-52.	Tajemnice bolesne (wtorki i piątki) I - Modlitwa w Ogrójcu – Łk 22, 39-53 II – Biczowanie – Łk 23, 1-25 III - Cieniem ukoronowanie – J 19, 1-16 IV - Droga Krzyżowa – Łk 23, 26-34 V - Śmierć na Krzyżu – Łk 23, 35-56
Tajemnice światła (w czwartki) I-Chrzest Pana Jezusa w Jordanie – Łk 3, 1-22. II-Wesele w Kanie Galilejskiej – J 2, 1-12 III-Głoszenie Królestwa Bożego – Łk 6, 27-49 IV-Przemienienie na górze Tabor – Łk 9, 28-36 V-Ustanowienie Eucharystii – Łk 22, 7-34	Tajemnice chwalebne się (w środy i niedziele) I - Zmartwychwstanie Pana Jezusa – Łk 24, 1-12 II – Wniebowstąpienie – Łk 24, 36-53 III - Zesłanie Ducha Świętego – Dz 2, 1-42 IV - Wniebowzięcie Maryi – (Ap 12, 1-18) V - Ukoronowanie MB na Królową nieba i ziemi – (Ps 45)

Polecenia:

1. Na podstawie powyższych informacji sporządź samodzielną notatkę na temat Różańca.
2. Na podstawie odpowiedniego fragmentu Pisma Świętego zanotuj rozważania wybranej tajemnicy Różańca.